

Uredništvo
in upravnništvo:

Kolodvorske
ulice št. 15.
Z urednikom se
more govoriti
vsak dan od 11.
do 12. ure.

Rokopisi se ne
vračajo.

Inserati:

Šeststopenjska peti-
vrsta 4 kr., pri
večkratnem po-
navljanju daje se
popust.

Ljubljanski List

večerna priloga deželnemu uradnemu časniku.

Izhaja vsak dan razen nedelj in praznikov ob 5. uri zvečer.

Velja

za Ljubljano
v upravnistvu:
za celo leto 6 gl.,
za pol leta 3 gl.,
za četrt leta 1 gl.,
60 kr., na mesec
60 kr., pošiljatev
na dom velja me-
sečno 9 kr. več.

Po pošti velja
za celo leto 10 gl.,
za pol leta 6 gl.,
za četrt leta 2 gl.,
60 kr. in za jeden
mesec 86 kr.

Štev. 58.

V Ljubljani v četrtek 8. maja 1884.

Tečaj I.

Francozi v Afriki.

Čuden rod je evropejski, žilav in pod-
jeten, preomejena je naša zemljina za njegovo
življenjsko silo, in naselbine v oddaljenih kon-
tinentih morajo čestokrat v drugo strugo na-
peljati tokove tvorne moči, katere bi sicer
preplule svoje obrežje in škodo prizadejale
domaćemu polju. Posebno dandanes to opa-
zujemo. V naših državah vrši se polagoma
oni veliki prevrat, ki je uže razveljavil dok-
trino Ad. Smitha in manchesterske šole, povsod
se kruši in ruši na videz tako vtrjena kapi-
talistična sistema, in celo besni izgredi za-
slepljenih fanatikov so vendar le pomenljiv
simptom, da se pripravlja in poroja nova
uredba človeške družbe. Utegnili bi misliti,
da imajo v vihuri socijalističnega gibanja, sredi
anarhističnih zarot, fenijskih komplotov in
nihilističnih grozodejstev vse evropejske dr-
žave na svojem ozemlju toliko nujnega posla,
da jim ne preostaja časa ne veselja za agre-
sivno naselbinsko politiko — in vendar nam
kaže površen pogled na sedanjo Francosko,
da je ekspanzivna sila francoskega naroda v
nasprotnem razmerju z njegovim očitnim
nazadovanjem v diplomatičnem koncertu evro-
pejskih kabinetov.

Uže je minulo štiri sto let, odkar so ro-
manski narodi južne Evrope se proslavljali z
velikimi najdbami in junaškimi boji, s kojimi
so si osvojili velikansko ozemlje v drugih ce-
linah. Ali pri tej priliki se je vendar le poka-
zalo, da romanskemu življu ni lastna ona
vztrajna delavnost, ki je neobhodno potrebna
prekomorskemu naseljencem. Romantične pri-
povedke o španski in portugizki *conquisti* in
njenih junacih nas živo zanimajo, z občudo-
vanjem nam polnijo dušo, ali tega vendar ne
moremo zanikati, da med vsemi naselbinami,
ustanovljenimi od teh narodov v tujih zem-
ljinah, je jedina ljudovlada chilenska, ka-
teri se mora priznati še velika bodočnost.
Zgodovina nas do sedaj uči, da romanski na-
rodi ne umejo kolonizovati. To prednost
imajo Angleži in Nizozemci, v izredni meri
jo razdeva v Aziji kolosalno napredovanje ruske

svetovne sile, toda naselbine iberskih narodov
propadajo in Francozi nam bodo morali sto-
prav dokazati, da so tudi oni poklicani, pri-
vaditi se tujemu podnebjju in, v protivji s
sovražno naravo in sovražnimi plemeni, ustvar-
jati novo zavetje evropejski omiki.

In vidi se, da nameravajo Francozi baš
sedaj svetju dokazati svojo spretnost v koloni-
ziranji. Še niso dognane vojne homatije v
Tonkingu, še se ne zna, koliko zemlje da
si bode prisvojila francoska ljudovlada na
obrežji Rudeče reke ter s kako odškodnino
se bode pokoril „Nebeški sin“ v Pekingu za
milovanja vredno strahopetnost svojih kito-
noscev, in uže je francoska na vseh straneh
zamotana v afrikanske prepire. Na velikem
otoku madagaskarskem, kateri s svojim
obsegom malo zaostaja za avstrijskim cesar-
stvom, prišlo je uže do krvavih sokobov med
francoskim vojnim oddelkom in ondotnim vo-
jevitim razrodom, malajskimi Hova. Na spod-
njem Kongu, kjer je ravno sedaj Angleška
sklenila pogodbo s Portugizi, tekmuje francoski
mornarski častnik Brazza de Savorgnan z
mednarodno afrikansko družbo, kateri je po-
krovitelj belgijski kralj Leopold II., pravi na-
čelnik pa sloveči Amerikanec Stanley. V
Tuniziji so dandanes Francozi dejanski gospo-
darji, in v palači tuniškega dey-a, tako zvanem
„Bardo“, je merodajen le francoski vpliv. In
kakor da bi bilo premalo teh afrikanskih ho-
matij, iznenadila je evropsko občinstvo pred
nekoliko dnij nepričakovana vest, da je nastal
razpor med francoskim zastopnikom v Ma-
roku in med Muley Hasanom, marokan-
skim „Emir ul Mumenin“-om, ter da v zna-
menje pretrganih diplomatičnih zvez troboj-
nica ne vihra več na poslaniškem poslopju v
Tangeru.

Istina je sicer, da se muhamedanski sa-
mosilniki v severni Afriki od nekaj gledé
dvorljivi oblik evropejskih diplomatov odli-
kujejo z idilično-deviško nedolžnostjo ter da
so v tem oziru podobni onemu Seume-jevemu
kanadskemu divjaku, „*der noch European's über-
tünchte Höflichkeit nicht kannte.*“ Zaljenje po-
slancev na teh dvorih ni tedaj nič kaj ne-

navadnega, toda Francozi so — kakor nam
kaže njih povestnica, v tem oziru čuda občut-
ljivi. Leta 1827 se je algerski dey toliko
spozabil, da je francoskega konzula Devala
zaradi neke robate opazke z muhalnikom v
lice udaril, in Francija je znala tako dobro
porabljeni usodni ta udarec, da si je prisvojila
na severno-afrikanskem obrežju vso Algerijo, ki
gledé velikosti presega avstro-ogersko monar-
hijo. Maroško cesarstvo pa je naravni mejaš
francoskih posestev v Algeriji, njegove po-
krajine se odlikujejo z izredno plodovitostjo.
Francozi so sploh začeli razširjati svoje ozemlje
na južnih obalah Sredozemskega morja, *l'ap-
petit vient en mangeant*, in tedaj ni neverjetno,
da se francosko vojno brodovje kar naenkrat od-
pravi iz svojega pristanišča v Toulonu ter da
se rudeče hlače gibčnih francoskih vojakov pri-
kažejo pod žarečim solcem maroškega Tan-
gerja. Prilika je ugodna, sosedna Španija
bode brž ko ne rada pripravljena, pridružiti
se popularnemu podjetju proti Maroki, in jedina
vlast, ki bi lahko preprečila francosko raz-
penjavost v Afriki, Angleška, je tako zabredla
vsled neukretne vnanje politike Gladstonove,
da se od strani St. Jameškega kabineta Fran-
cozom ni bati nikakoršnega resnega protivja.

Poležaj je tedaj ugoden Francozom —
ali ga bodo porabljali v svoje namene, je od-
prta vprašanje. Človeški kulturi bi sigurno le
ugajalo, ako se razširijo algerske meje proti
zahodu po marokanskem ozemlju. Toda glavni
pogoj plodunosni vnanji politiki so urejene
notranje razmere, in teh, žalibog, čedalje bolj
pogrešamo v francoski ljudovladi. Zadnje ob-
činske volitve na Francoskem so nas osve-
dočile, da zlasti v glavnem mestu vedno bolj
na površje sili oni radikalni živelj, ki se je
bojeval na pariških barikadah v krvavem uporu
junija meseca l. 1848 ter prouzročil grozo-
dejstva pariške komune l. 1871. To je ele-
ment, ki le razdira, kaj pozitivnega ustvarjati
mu ni dano. In tedaj vse pridobitve Fran-
cozov na črnem „kontinentu“ ne bodo imele
nobene stalnosti, dokler se ne predružači
notranje razmerje ter mir in red ne
napravi v francoski državi.

Listek.

Strašno maščevanje.

(Ruski spisal Nikolaj Vasiljevič Gógolj, poslo-
venil K. Strekelj.)

(Dalje.)

— Ne, Katarina, duša občuti mi blizko
smrt. Nekaj žalostnega se pripravlja na svetu:
težki časi prihajajo. Oh! spominam, spominam
se prejšnjih let; ona se pač nikdar več ne
vrnejo! On je bil še živ, stari Kanaševič, čast
in slava naše vojske! Kakor pred mojimi očmi
stopajo zdaj mimo kozaki polki! To so bili
zlati časi, Katarina! Stari hetman sedel je na
vrancu; blestela mu je v roki vojvodska pa-
lica; krog njega so stali poveljniki; na straneh
pa je šumelo rudeče morje Zaporožcev. Začel
je pripovedovati hetman — in vse je bilo
mirno, kakor bi bilo v zemljo vkopano. Zajo-
kali so se starci, ko je začel napominati
prejšnjih del in bojov. Ah, ko bi ti znala,

Katarina, kako smo se tedaj s Turki klali!
Na moji glavi je še zdaj videti brazgotino;
štiri krogle so na štirih mestih prodrle skozi
mene, in niti ena iz teh ran ni se po polnem
scelila. Koliko zlata smo nabrali tedaj! ko-
zaki so se šapklami zajemali dragi kamenje;
kake konje smo tedaj odgnali, kake konje, da
bi ti znala! Ah! nikdar več se ne bodem
tako bojeval! Jaz nisem star, tudi teló mi je
močno, a meč kozaki mi pada iz rok, ker
živim brez dela in sam ne znam, čemu živim.
Ni več redú v Ukrajini! polkovniki in asaui
grizejo se med seboj kakor psi; nij ga več
starejšine nad vsemi; naše plemstvo se je vse
spremenilo po poljskem običaju, zvijača je v
njem preobladala... prodalo je dušo, ker je
sprejelo unijo; židovstvo stiska ubogi narod.
O časi, časi, davno pretekli časi! Kam ste
zginila mlada leta moja? Pojdi, dečko, v klet
in prinesi mi vrč medú! Piti hočem na staro
dobo, na davna leta!

— S čem bomo sprejeli goste, gospod?
Sém od travnika prihajajo Lehi! reče Stečko,
ko stopi v sobo.

— Znam, zakaj prihajajo, reče Danilo in
se vzdigne. Osedlajte konje, zvesti moji slu-
žabniki! Oborožite se! Sabljo potegnite iz
nožnice! Ne zabite vzeti tudi svinčenih jagod:
s častjo moramo pozdraviti goste!

Ali komu še niso utegnili zasesti konj in
nabiti muškete in uže so Lehi pokrili vso goro
kakor listje, ki jeseni pade z drevesa na zemljo.

— E, tukaj se imamo še s kom pogo-
voriti, reče Danilo in pogleduje na tolste go-
spode, ki se šopirno zibljejo na svojih konjih,
odleti v zlato bojno opravo. — Kakor se vidi,
dano nam je še enkrat, poplesati za slavo!
Raduj se, duša kozaka, poslednji krat! Ple-
šite, fantje moji, napočil je naš praznik.

In začela se je na gori veselica, začelo
se je pirovanje; meči plešejo, krogle zletajo,
konji rezgetajo in topočejo; glava je vsa omo-
čena od krika; oči od dima oslepévajo; vse
se je zmešalo. Ali kozak čuti, kje je prijatelj,
kje sovražnik: krogla zabrenči — in zvrne
se pogumni jezdec s konja; sablja zazvenči —
in zaval se na zemljo glava in zablebetá z
jezikom nerazumne besede.

Iz državnega zbora.

Seja 6. maja se je otvorila z imponantnim pojavom neomejene udanosti in nehlinjene ljubezni, katero gojé avstrijski narodi in njih zakoniti zastopniki v državnem zboru do vladujoče dinastije. Predsednik je namreč med vsestranskim odobravanjem izjavil globoko sočutje cele zbornice povodom smrti Nj. veličanstva cesarice Marije Ane, proslavljal izredne kreposti in nepresežno dobrodejnost visoke gospe ter si izprosil pooblaščenja, tolmačiti lojalna ta čutila presvetlemu cesarju.

Slovesni utis te izjave motila je kmalu netaktčnost poslanca Reschauerja. Zadnji govor hudomušnega Schönererja je hudo užalil občutljivega izdajatelja „Deutsche Zeitung“ in skušal je oprati se pred svojimi kolegi. Da se mu ni kaj posebno posrečilo, svedočil je glasen smeh in ugovor z desnice in pomenljivo molčanje med lastnimi pristaši na levi strani. Videli bomo, če bo kaj več opravil pri svojih nemških volilcih v severni Češki; morda se mu tam posreči, uveriti loketske „biedermeierje“, da je glasovito uvrstjen v tekst, takozvane *Texteinschlaltungen* po vsem nedolžno časnikarsko sredstvo!

Na to se je pričel razgovor o odsekovem poročilu gledé predruženja kazenskega reda v tiskovnih zadevah. Šlo je za objektivno postopanje. Pričakovali smo, da bode odsek nasvetoval novo postavno določbo, ali poročevalec dr. Jaques je le predlagal in obširno utemeljeval resolucijo tega zadržaja: „Objektivnim načinom se sme postopati le tedaj, ako se ne nahaja nobena oseba, katera je odgovorna za vsebino dotične tiskovine. Vlada se pozivlje, naj načrt take določbe predloži državnemu zboru.“ Razgovora sta se udeležila levičarska poslanca Menger in Foregger, in po govoru ministra Pražáka, ki je označil vladno stališče, se je resolucija sprejela od zbornice.

Konečno se je sklenila postava o davku na žganje z onimi spremembami, koje je nasvetovala gosposka zbornica. S tem je bil dognan dnevni red; prihodnja seja bode v četrtek.

Politični pregled.

Avstrijsko-ogerska država.

Gosposka zbornica imela je včeraj izredno sejo, posvečeno izključivo slovesni izjavi globokega užaljenja radi smrti cesarice Marije Ane. Predsednik grof Trautmannsdorff navajal je z ginljivimi besedami plemenite lastnosti pokojne visokorodne gospe; zbor ga je pooblastil, da v imeni gosposke zbornice Nj. veličanstvu cesarju izrazi najgorkejšo sožaljenje.

O ukrepih železničnega odseka gledé Severne železnice je uže poročal naš včerajšnji telegram z Dunaja.

No v gneči videti je rudeči konec na kozški šapki gospoda Danila; v oči bóde zlati pas na modrem županu; hitro se vije griva njegovega vranca; kakor ptica zleta tam gospod Danilo, kriči in vihti sabljo damaščenko in seče po plečih na levo in desno. Seci, kozak! Pleši, kozak! razveseljuj junaško srce; ali ne glej zlatih bojnih opravi in županov: z nogo teptaj zlato in drago kamenje! Kolji, kozak! Pleši, kozak! Ne oziraj se nazaj: nepošteni Lehi zažigajo uže koč in odganjajo preplašeno govéd. In kakor vihar obrne se gospod Danilo in šapka z rudečim koncem šviga uže poleg koč sem ter tje in vedno redkejši postaja krdelo krog njega.

Ne eno uro, ne, dve bijó se uže Léhi in kozaki; le malo ostane od teh in onih, ali gospod Danilo se ne utruđi: sé sedla jih meče z dolgim svojim kopjem, s čvrstim konjem teptá pa pešce. Uže počnó Lehi bežati, uže odbirajo kozaki z ubitih zlate župane in bogato opravo; uže se pripravlja gospod Danilo, da bi jo udaril za vrage in ogleduje se okrog, da bi svoje ljudi poklical... ali tedaj

Hrvatski ban grof Khuen Héderváry prišel je včeraj v Pešto, da se konečno določi, kedaj se sestane **hrvatski sabor** in katere zakonske osnove se mu bodo izročile v razpravljanje. Kakor se poroča, otvoril se bode sabor s kraljevim reskriptom. Dan otvorenja odvisen je od zaključnja ogerskega državnega zbora; najbrže se snide sabor še koncem tekočega meseca. — „Presse“ brzojavlja se iz Zagreba, da je razkol Starčevićeve stranke neizogibljiv. Poslanec Folnegović, gotovo najspretnější in najinteligentnější član te stranke, odcepil se bode najbrže od stranke prava, a ž njim vsi oni elementi, kateri ne odobravajo ekscesivnega postopanja, kakor se je n. pr. dogajalo v zadnjem zasedanju hrvatskega sabora.

Tuje dežele.

Nemškemu državnemu zboru včeraj predložena zakonska osnova o uporabi dinamita in sličnih razstrelnih snovi (*Sprengstoff*) določuje bistveno to-le: Prirejanje, prodaja in sploh last dinamita ali pa uvajanje istega iz inozemstva dovoljeno je le pod policijskim nadzorom; kedor se pregreši v tem oziru, kaznovan bode s težko ječo, a ako se je po prepovedanih nevarnih snovih zakrivila smrt kake osebe, ima se krivec kaznovati s smrtjo.

Iz Vzhodne Rumelije prihaja važna novica. Poročilo namreč pravi, da bode za generalnega guvernerja Vzhodne Rumelije mesto Aleko paše najbrž imenovan Bolgar Krestović, dosedanji administrativni upravitelj v Plovdivu. Turčija odobrila je, kakor se poroča stari „Presse“, kandidaturu Krestovićevu in tudi nekatere velevalisti se strinjajo s to namero. Petnajstega tekočega meseca poteče mandat Aleko paše, torej se bode vprašanje o novem guvernerju moralu kmalu rešiti.

Predlog o konferenci sprejele so načeloma vse velevalisti. Tudi Francoska sprejela je v principu predlog; ob jednem pa zahteva, da se pri konferenci razpravljajo tudi vprašanja o politični upravi Egipta, kajti politična uprava spojena je ozko s finančnim stanjem dežele.

Iz Petrograda se javlja, da je osnova turkestanke organizacije dovršena. Cela provincija razdelila se bode v dva gubernementa, in sicer taškendski in marghilanski.

Dopisi.

Iz Kranja, 6. maja. (Izv. dop.) Uže lanskó leto pričelo se je okrajno cesto, katera na levem bregu Save od tukaj skozi Smlednik v Ljubljano pelje, med Kranjem in Čirčičem prelagati, ker je sedanja proga v čirški vasi tako strma, da je vožnja jako težavna in tovrni vozovi na tem kraju priprege potrebujejo. Letos delo dobro napreduje in se je nadejati da bo obče zaželjena nova cesta do jeseni dokončana. To podjetje našega cestnega odbora je gotovo vse hvale vredno, kajti po tej

zakipí vam ves od jeze: zagledal je Katarini-nega očeta. Tam na gori stoji in meri nanj sè svojo mušketo. Danilo požene konja naravnost proti njemu... Kozak, v pogubo jezdiš!... Mušketa počí — in čarovnik izgine za goro. Samo zvesti Stečko vidi, kako je odhitela rudeča obleka in čudna šapka. Zagiblje se gospod Danilo in pade na zemljo. Zvesti Stečko vrže se k svojemu gospodarju — tu leži njegov gospodar, na zemlji stegnen in meži z jasnimi očmi; rudeča kri kipi mu iz prsi. Ali zdi se, kakor bi čutil, da je njegov zvesti sluga blizu; tiho povzdigne vejice, zasveté se mu oči: — Z Bogom, Stečko! Reci Katarini, naj ne zapusti sina! Tudi vi ne zapustite ga, zvesti moji slugi! Na to umolkne: Izletela je kozška duša iz plemenitega telesa, ustnice so postale modre; kozak zaspal je neprobudno.

Zvesti sluga zaječi in maha z roko proti Katarini: — Pridi sem, gospa, pridí sem; napiroval se je tvoj gospod; tu leži krvi pijan na hladni zemlji; nikdar več se ne strezne! Gospa Katarina sklène roke in pade

prenaredbi se bode vožnja zelo olajšala, ker bo, kakor je uže zdaj videti, nova proga — od inženerja gosp. Valke „trasirana“ — takó lepo izpeljana, da bode ž njo voznikom po polnem vstreženo. Delo nadzoruje načelnik cestnega odbora, gosp. Josip Keršič, osobno.

Z Gorenjskega, 5. maja. (Izvirni dop.) Blíža se lepi poletni čas in dóba, ko bode v naših krajih življenje postalo zopet bolj živahno, kajti pričakujemo poletnih gostov, katerim se naše Gorenjsko od leta do leta bolj prikupuje. Pa tudi mi se veselimo tujcev, kajti ti nam donášajo precejšnje svotice denarjev. V prvi vrsti imajo od tujcev dobička sicer le krčmarji in óni, pri katerih tujci stanujejo; vendar se okóristuje tudi vsa naša okolica, kajti vsakdo more spečati za lep denar različne reči, n. pr. mleko, maslo, kuretino, jajca, sadje, kar se drugače na tak lahek način nikoli ne dá prodati. Vsled tega, ker dobivamo od tujcev dobička, nastane pa tudi za nas dolžnost, da njim naredimo bivanje v naših krajih kolikor največ prijetno. V to svrhu je treba skrbeti za prijetna in čedna stanovanja, lepa pota, in kar je še skoro več vredno, treba se je obnašati proti njim, kakor našim gostom, pošteno, uljudno in prijazno. Napačno bi bilo, od tujcev sesati denarja samo zaradi tega, ker so tujci. Znabiti se dajo tujci molzti jedno leto ali dve, potem pa bodo izostali, ker se bodo osvedočili, da morejo drugod še ceneje živeti. Iz majhnega dobička, ki pa se ponavlja leto za letom, nabere se s časom tudi prav lepa svotica. Razven v denarnih zadevah so tujci zelo občutljivi tudi v tem, kar zadeva uljudno obnašanje proti njim. V tem oziru pa bi bilo v naših krajih želeli še marsikaterega poboljšanja. Nekateri naši ljudje imajo slabo navado, da odgovarjajo vsakemu človeku, posebno pa tujcu, na vsako vprašanje ali ogovor prav neprijazno in odurno, ali pa še celo ne dajo nobenega odgovora. Tako obnašanje mora žaliti vsakega, posebno pa onega, ki naših, v srci sicer prav dobrohotnih ljudi, ne pozna, tujce nam odganja in kar je posebno treba poudarjati, krivo je, da se po svetu trosijo vesti, kako neomikano, neuljudno in surovo je slovensko ljudstvo. In vendar naše ljudstvo gotovo ni bolj surovo, nego je ljudstvo drugod. Priporočaje uljudnost proti tujcem, ne mislimo pa nikakor, da bi bilo treba pred tujci tako rekoč klečeplaziti. Med uljudnostjo in klečeplaztvom je velik razloček. Če smo uljudni proti našim gostom, vendar ne zabimo nikoli, da smo Slovenci. Med našimi prebivalci pa še štejejo mnogo takih, kateri, brbljajoči nekoliko nemščine ali laščine, vpiro tujca nočejo več spregovoriti domače besede in ki proti tujcem čez naše ljudstvo, naše razmere ne morejo zadosti zabavljati. Ljudje take vrste nam s svojo prilizeno uljudnostjo le škodujejo. Bodimo proti tujcem prijazni, uljudni in odkriti, poučujmo jih z dobrohotnim namenom o naših razmerah, o našem slovstvu, in prepričani smemo biti, da se bode v kratkem marsikatero krivo mnenje

kakor snop k mrtvemu telesu. — Mož moj! Ti li ležiš tu sè zaprtimi očmi? Vstani, prekrasen moj sokol, stegni svojo ročico! Povzdigni se! poglej vsaj enkrat na svojo Katarino, zazibaj ustnice, spregovori le eno samo besedico!... No, ti molčiš, ti molčiš, moj jasni gospod? Postal si sinj, kakor Črno morje, tvoje srce ne bije več! Zakaj si tako hladen, Danilo moj? Oh, moje solze pač niso dovelj vroče, ne morejo te ogreti! Moj jok pač ni dovelj glasan, ne more te probuditi! Kdo bo zdaj vodil tvoje polke? Kdo bo zletal na tvojem vranem konji? Kdo bo žvenketal in se sukal s tvojo sabljo pred kozaki? Kozaki, kozaki, kje je vaša čast in slava? Tu leži vaša čast in slava na vlažni zemlji, zakrila si je oči! Zagrebite me ob enem ž njim! Zasujte me ob enem ž njim! zasujte mi oči sè zemljo! Denite mi klénove deske na bele prsi! Ni mi več treba moje lepote!

Katarina plače in bije z glavo ob tla; v dalji pa se je vzdignil prah: stari asaul Gorobec hiti na pomoč.

(Dalje prihodnjič.)

o nas odpravilo, da bodo ljudje o nas govorili z dosti večjo spoštljivostjo, in da bodo tuji kot gostje k nam od leta do leta prihajali v večjem številu, da se bodo med nami prav dobro počutili; poleg tega pa bomo imeli tudi mi lepega, gmotnega dobička.

Iz Planine, 5. aprila. Šola, postavljena za vero, dom in omiko, je gotovo prva hiša v vsaki soseski. Naše šolsko poslopje, katero je še precej čedno in prostorno, ne stoji ravno na lepem prostorčku; skrito je, da se ga še težko najde. Blizo, komaj pet korakov od poslopja, vidi opazovalec kaj lepo, majhno jezero — pardon, zmotil sem se — ni ničesar drugega, kakor ne ravno lepa in dobrodišeča gnojnica, zraven nekaj gnoja in smeti, na katerem se čestokrat kure sprehajajo hodijo. Včasih tudi kak prašiček na gnoj v „vizite“ pride.

Ta prelepi in v resnici romantični kraj je z ozko ulico v zvezi, v kateri se kure sprehajajo. Marsikatera reč je tukaj notri spravljena; tako n. pr. najfinejši gnoj, smeti, blato, črepine i. t. d. Da ta ulica ni osamljena, ji je ljubi Bog še sestrice dal; ta je tik za šolskim poslopjem. Da se tukaj blizo, posebno takrat, ko nekaj časa dežuje, posebno dobrodišeča vonjava razprostira, je gotovo in nihče ne bode dvojil o prijetnosti naše šolske okolice. Imamo tri šolske sobe, katere so še precej čedne; ali ker je dosti šolskih otrok, so vsi v klopih natlačeni in „nabasani“, kakor slani v zabojih. V takih sobah mora gotovo nezdrav zrak biti, posebno v prvem razredu, v katerem je skoraj vsak dan zjutraj 110 do 120 otrok. Da je to za učitelja in za otroke jako slabo, izprevidi vsak razumen mož. Učitelj odpre v takem slučaju okno, ali zdaj pride zopet časih, posebno takrat, ko mnogo dežuje, nov, čestokrat še slabjši, zoperni duh v sobo.

Še nekaj imam na srcu, in to je, zakaj danes popisujem. Čuje se iz gotovega vira, da se mislijo strojarji blizo šolskega poslopja naseliti. To bo zopet lepo; dobro bo okoli dihalo, ker bo vse okoli šole „parfimirano.“ Jaz mislim, da do tega ne bo prišlo, ker imamo pri nas v kraj. šol. svetu pametne, omikane in inteligentne možake; kateri se brigajo za šolske koristi; ti se bodo gotovo protivili, da ne pride kaj takega v bližnjo okolico naše šole.

—n.

Razne vesti.

— (Ostanki stare cerkve.) Pravljica pripoveduje, da je pred stotinami let stala cerkev med Središčem in Dravo. Te dni našli so v istini temelj nekdanje božje hiše. Zid je jako trden in nerazrušljiv. Temeljni zid je skoraj jeden meter debel. Našli so tudi mnogo človeških kostij, a brez krste; zato sodijo, da so pokopali one ljudi ob času kake vojske ali kužne bolezni. — Kdaj je cerkev zidana bila, kdaj se je razrušila — o tem ne vé ne pravljica ne zgodovina.

— (Dve ladiji skup trčili) ste 30.ega aprila na morji med Puljem in Reko. Bila je svitla mesečna noč; jedna izmed ladij, „Lario“ po imenu, dajala je navadna znamenja, a druga ladija „Budapest“ jih ni čula in je s silno močjo trčila ob „Lario“. Potniki so spali in lahko si mislimo, kak silen krič in vriš je nastal na poškodovanem parniku. Kacih 30 ljudi je poskakalo na „Budapest“, drugi pa so v smrtnem strahu vpili in tarnali. Parnik „Budapest“ je hotel mirno naprej jadrati, a potniki so kapitana prisilili, da je spremljal ranjeno ladijo do Pulja, kjer jo bodo popravili.

— (Originalna poslednja volja.) Minolega leta umrl je v Saint Mandé na Francoskem star zdravnik L. Mnogo let uže ni več občeval z ljudmi in živel je skorej noč in dan le v svoji sobi. Ko je zatisnil oči, oglasili so se sorodniki in odprli njegovo poslednjo voljo. A obrzi so se jim vedno bolj podaljševali, ko so čitali oporoko. Glasila se je: „Denarja imam 70 000 frk. Mislim sem dolgo, komu bi jih zapustil. Najprej sem jih hotel darovati necemu blagodejnemu in podpornemu društvu; a djal sem sam pri sebi: Čemu? pravi dobrotniki človeštva niso taka društva, ampak kolera in vojska. Zato sem se premislil.

Pa imam tudi še nek dolg, namreč dolg hvaležnosti do svoje žene, o kateri ne znam, kje živi. Napravila mi je največje veselje v življenju s tem, da mi je necega dne ušla in me od tedaj pri miru pustila. Ona je sedaj moj univerzalni dedič, vendar le pod tem pogojem, da se koj po moji smrti zopet omoži. Potem vem, da bode vsaj eden človek žaloval, ker me je pobrala smrt.“ Podpis: „Dr. L.“ — Sorodniki pa sedaj trdijo, da stari mož ni bil zdrave pameti, ko je pisal to oporoko. Zato so se obrnili do sodnije, ki bode izrekla sodbo.

— (Strahovit samoumor.) Na Francoskem se je te dni neka žena na grozovit način usmrtila. Bila je na sumu, da je ukradla 80 frankov. Ko je to čula, polila si je obleko s petrolejem in si jo potem zažgala. Z gorečimi oblaci šla je po stopnicah na ulice, jednaka velikanski baklji. Čeravno je morala trpeti strašne bolečine, ni dala vendar nobenega glasu od sebe. Sosedje so prileteli in pogasili gorečo obleko, a čudna ženska je kmalu potem umrla na opeklini.

— (Številka „jedna.“) Skrivnostna številka „jedna“, kakor zovejo glavarja irskih zarotnikov, biva menda še v Londonu, čeravno ga išče in zasleduje policija na vse kriplje. Korespondent časnika „Morning News“ je imel razgovor z onim glavarjem dinamitne družbe in sedaj poroča svojemu listu, da je številka „jedna“ odločno zoper rabo dinamita, pač pa hvali bodalo, s katerim se ložej brez hrupa spravijo sovražne osebe na oni svet. Društvo zarotnikov „Invicibles“ imenovanih, je baje dobro organizovano. Številka „jedna“ je zagotavljal moža, da imajo svoje shode v Londonu, Dublinu, Corku in v drugih velicah mestih Angleške in Francoske. Z denarjem so dobro preskrbljeni. Ljudje v najvišjih službah so udje skrivne zarote, ki ima na tisoče vojakov, vsak trenotek pripravljenih, da zrtujejo življenje svoje. „Meni so očitali listi,“ dejal je nadalje glavar, „da sem brez poguma, ker sem po umoru Careya zapustil Irsko. No, danes sem v Londonu in se ne bojim angleške vlade in ne njenih biričev. Obdaja me tolpa zvestih čuvajev in ko bi me kdo hotel prijeti — temu je bila poslednja ura!“

— (Mahdi.) Angleški list „Daily News“ ima zanimivo poročilo o Mahdiju, o njegovem početju in gibanju, ki je neka zmes verskega, političnega in socijalnega fanatizma. Mahdijev boj je vojna zoper Turka, zoper „neverce“ in zoper skupnega sovraga, zoper — bogataša! V novi državi ne sme biti ne revežev, ne bogatinov — to je ideal Mahdijev. Ves je vnet za to misel, in oni, ki ga natanko poznajo, trdijo, da dela iz prepričanja in da ni slepar, kakor se čuje dostikrat o njem. Velika večina ljudstva vidi v njem poslanca božjega in meni, da tisti greši zoper Alaha, kdor ne posluša novega proroka. Mahdi sam ne razlaga rad in ne zatrjuje mnogo svojega poklica; kdor mu ne verjame, tega skrajša za jedno — glavo! Čudni ta mož živi jako priprosto; jedino veselje ima na — ženskah, katerih čuva baje 39 v svojem haremu. Druge potrate pa ne pozna. Nihče ne sme v njegovem obližji spati na pernicah, nihče kaditi in piti žganih pijač, še celo kave ne! Necega kupca je kaznoval Mahdi z 150 batinami, ker je šel po cesti s cigareto v ustih. V hišah ne sme nikdo stanovati, temveč le pod slamnatimi strehami. Zato pa življenje v El-Obeidu ni ravno prijetno. Vendar narod navdušeno sledi in uboga proroka; posebno se je priljubil bojevitim sinovom puščave, ker je osobno jako hraber in vedno prvi v vojski. Nevarnosti se ne boji, in čuje se, da je bil v boji zoper Hiks pašo hudo ranjen na čelu. — Vsak petek jezdari oborožen v mošejo, kamor ga spremljajo njegovi vojvode in obila množica priprostih vajakov.

— (Čudna stava.) V Antverpnu se je izrazil Anglež, lastnik neke žganjarije, nasproti lastniku nemške kleti, da so nemški natakari najnerodnejši na svetu. Ker ta ni bil jednegega mnenja, je prišlo med njima slednjič do stave, v kateri se je Anglež zavezal plačati 500 frankov onemu natakarku, koji bi v 24 urah 2000 kosov kruha s surovim maslom pomazal in vsakemu še rost-beef priložil. Natakark v nemški kleti sprejme stavo. V ta namen gre v soboto ob 6. uri zjutraj na delo v navzočnosti obilega občinstva. Ob 2. uri po noči, tedaj v teku osemnajstih ur, je bil z delom gotov. Roke so mu bile sicer močno otekale,

vendar je stavo dobil. Dobljenim 500 frankom je dodal lastnik nemške kleti še polovico dohodkov istega dne, 2000 kruhov z maslom je pa dal mestnim bolnicam.

Domače stvari.

— (Deputacija.) Povodom smrti Nj. veličanstva cesarice Marije Ane predstavila se je danes deputacija kranjske notarske komore, s predsednikom dr. Jarn. Zupancom na čelu, g. deželnemu predsedniku ter ga prosila, da tolmači čutila najglobkejšega sočutja Najvišjemu prestolu. — Občinski zastop iz Rudolfovega je telegrafično naznanil pojave svojega sožalja o nenadomestljivi izgubi.

— (Premeščenja in imenovanja.) Prvosodni minister je premeščil sodnijskega adjunkta g. Josipa Hitija iz Senožec v Kranj, sodnijskega adjunkta g. Josipa Senčarja pa iz Metlike v Senožce, avskultanta g. Josipa Potrata pa je imenoval sodnijskim adjunktom v Metliki. — Premeščil je nadalje adjunkta g. Ant. Frassa iz Slovenske Bistrice v Pliberk, adjunkta g. Antona Morocuttija pa iz Gorenjega Grada v Slovensko Bistrico; avskultanta g. Maksa Bouviera je imenoval adjunktom v Gorenjem Gradu.

— (C. kr. deželnoobrambeno ministerstvo) namerava za 1884. l. si zakladanje nekaterih rečij po poti splošne konkurence osiguriti. Med te reči spadajo tudi ovratnice, predpasniki, leseni vložki, odeja za konje, česala, kuhalna posoda, čaše, vojne steklenice in lopate z držali. Pisane ponudbe morajo do dne 15. t. m. do 12. opoludne priti v roke c. kr. deželnoobrambenemu ministerstvu. Natančneje se lahko izve pri trgovinski in obrtni zbornici v Ljubljani.

— (Jama.) Včeraj se je vršil v navzočnosti g. deželnega predsednika razgovor med oskrbništvom postojinske jame in onim konsorcijem, ki je nameraval v najem vzeti svetovno znana podzemeljska čudesa. Dolgo so se pogajali, sporazumljenja pa le ni bilo, in obravnave so ostale brez vspeha.

— (Nevarni bolniki — na begu.) Danes v jutro so ušli z oddelka za priprte v tukajšnji vojaški bolnici trije bolniki, med kojimi se nahajata dva nevarna tatova. Predrli so zid pri takozvanem „verpflegsmagacinu“ in jo popihali proti Kolizeji. Prvi teh turistov se zove Viktor Kotar. Ta je imel na sebi železje, pobeignil je bil uže jedenkrat iz trdnjave Komarno na Ogerskem, tudi je dezertiral in je jako nevaren tat. Drugi je Anton Bačkora od godbe domačega pešpolka, ki je nedavno ukradl svojemu nadlajtenantu zlato uro, in tretji je lovec Bogomir Rebnik.

— (Tata.) Janeza Meršiča, ki je ukradl v hotelu „Evropa“ korec za vodo, so prijeli. Zadnje nedeljo je bil tudi v gostilnici pri „Bischof-Franclju“ — nu ukradl sod piva in ga zanesel pod kozolec g. Peterce, kamor je povabil svoje kolege iz žganjarije.

— (Sv. Oče papež) podaril je za efektno loterijo na korist cerkve sv. Jezusovega srca v Ljubljani pismotič, ki predstavlja v mozaiki sv. Petra cerkev v Rimu.

— (Detomor.) Iz cerkljanske okolice se nam poroča, da je pretekli teden cerkovnik na Spodnjem Berniku rahlo zakopano truplo novorojenega deteta — na mirodvoru našel in to nemudoma gosp. zdravniku v Cerkljah naznanil. Pri pregledu mrlička se je konstatovalo, da je bilo dete živo rojeno, potem pa — umorjeno. Nečloveška mati je do sedaj neznana.

— (Poročilu) o nesrečnem Jan. Verbančku, ki je v Hotemazah raz zvonik pal, imamo dostaviti, da je čez dva dni, previden s sv. zakramenti, v velikih bolečinah umrl. Rodbina njegova je pač milovanja vredna! Lansko leto so ubili njegovega brata, letos se je on ponesrečil. Žalostni stariši!

— (Zborovanje „Slovenskega društva“) se je vršilo 4. t. m. v Slov. Bistrici. Spodnještajarskim Nemcem nikakor ni bilo po volji, da je društvo zbralo ta kraj za svoje delovanje. Napeli so vse žile, da bi se bilo zborovanje prepovedalo; pregovorili so gosp. Nendlovo, da je poslala društvu denar za uže najete gostilnične prostore nazaj; mestni zbor se je obrnil do namestnika s prošnjo, da naj ne dovoli skupščine. Gosp. Adelsteina, ki je prepustil konečno svoj lokal slovenskemu društvu,

pritskali so na vse pretege, da bi posnel gospo Nendlovo in odpovedal — a ko ni hasnilo nobeno pretenje, izdal je župan ukaz, da mora gostilničar sneti cesarsko zastavo raz svojo hišo, kajti vsako demonstracijo mora strogo prepovedati! — No, v kljub tem zaprekam vršilo se je zborovanje vendar le. Sešlo se je toliko kmetskega občinstva, da ste bili dve sobi prenapolnjeni in da so morali kasnejši prišleci stati v predsobi in pred odprtimi okni, kjer so zvesto poslušali govore. Najprvo je govoril deželni poslanec dr. Radač. Opisaval je svoje delovanje v deželnem zboru in posebno poudarjal neugodni volilni red za kmetске volilce; opozoril je možé, da se bližajo volitve in zato naj skrbé, da zvolijo domačina in ne tujca, ki nima srca za potrebe ljudstva. Poslušalci so burno odobravalii izvrstne besede. Zaporedoma so se oglašali potem kmetje in govorili o svojih željah in težnjah; župan Jurij Znidar pa se je v imeni sodrugov zahvalil gg. poslancem za njihovo možato zastopanje v prid volilcev. Gosp. Novak iz Slov. Bistrice mu je pritrđil in izrekel nado, da bode gosp. dr. Radač tudi v prihodnje deloval za narod in za blagor njegov.

Potem je govoril g. Ivan Dečko o šolskih razmerah in opozarjal slušatelje na tendence nemškega „Sulvereina“. Gosp. dr. Gregorec pa je stavil na to resolucijo, da naj dá vlada Slovincem slovenske šole, nemški jezik pa naj se v zadnjih letih poučuje kot predmet. Resolucija je bila jednoglasno sprejeta. Dr. Gregorec je potem opisaval stanje avstrijskega kmeta, ki je v obče strašno zadolžen. Kakor je pozvedelo l. 1882. pravosodno ministerstvo, znašajo kmetski dolgovi blizo 2000 milijonov gld. — in največ tega dolga pride povprek na štajarske kmete. Temu se mora pomagati na vsak način; to pa zamorejo storiti le konservativci, ki imajo v svojem programu točko o rešitvi kmetskega stanu, ne pa liberalci s svojimi frazami. Ko je govornik konečno apeloval na narodni čut zbranih poslušalcev, doneli so mu v priznanje glasni zivoklici nasproti.

Zadnji je govoril dr. Vošnjak o narodnih zahtevah in o zboljšanju kmetskega stanu. Tudi njegove besede so prouzročile glasno odobravanje. Predsednik zborovanja, g. H. Simon, je konečno prečital obile telegrame in zaključil zbor z navdušenimi zivoklici na cesarja.

Telegrami „Ljubljanskemu Listu.“

Praga, 8. maja. Danes se je truplo Nj. veličanstva cesarice Marije Ane slovesno prepejalo na kolodvor. Spreveda so se udeležili civilni in vojaški dostojanstveniki, občinski uradi, korporacije in ogromna množica žalujočega naroda.

Rim, 8. maja. „Agenzia Stefani“ poroča, da se je doseglo polno sporazumljenje glede ribarstva na dalmatinskem obrežji. Črez nekaj dnij se bodo redigirali dotični zapisniki.

Carigrad, 8. maja. Uradno se javlja, da je Krestović mestu Aleko paše imenovan generalnim guvernerjem.

Kahira, 8. maja. Tu je razširjena govorica o veliki angleški ekspediciji, katera ima udariti proti Kartumu, Gordonu na pomoč.

Dunaj, 7. maja. V kupčijski in obrtnijski zbornici je predsednik Isbary izrekel najgloblje sočutje povodom smrti cesarice Marije Ane. Naročilo se je potem predsedniku, da poroča cesarju o tem sožalji. — Kupčijska zbornica je sprejela en bloc peticijo, da naj se podržavi Severna železnica — brez oškodovanja privatnih interesov.

Dunaj, 8. maja. Danes se je poslanec Reschauer odpovedal svojemu mandatu.

Praga, 7. maja. Deželni maršal je v imenu deželnega odbora poslal kabinetnemu uradu cesarjevemu izraz najtoplejšega sožalja. Državni svetnik Braun se je v imeni vladarjevem zahvalil za ta lojalni čin.

Novijork, 7. maja. Parnik „Titania“ pripeljal je 24 osob od parnika „State of Florida“, ki se je najbrže potopil na morji vsled zadéva z neznano ladjo. Od 167 osob

je le 44 rešenih. Potopljen parnik je imel 15 mornarjev, a le kapitan in dva moža sta se rešila.

Telegrafično borzno poročilo

z dne 8. maja.

Jednotni drž. dolg v bankovcih	gld. 80.90
» » » » srebri	81.55
Zlata renta	101.80
5% avstr. renta	96.20
Delnice narodne banke	856.—
Kreditne delnice	320.20
London 10 lir sterling	121.50
20 frankovec	9.64
Cekini c. kr.	5.72
100 drž. mark	59.45

Tuji.

Dne 6. maja.

Pri Maliči: Feuerle, c. kr. blag. vodja, z rodbino z Dunaja. — Winkler, Baumgärtner in Lomberger, potovalci, z Dunaja. — Mauthner, trgovec, iz Budimpešte. — Simunich, c. kr. stotnik, iz Novega Mesta. Pri Slonu: Beran, zasebnik, iz Worcestra. — Cettwood, zasebnik, iz Birminghama. — Wood, zasebnik, iz Glasgowa. — Marthaler, potovalec, iz Curiha. — Nagy, potovalec, in Gross, gledišar, z Dunaja. — Ohme, fabrikant, iz Schönlinde. — Zickert, trgovec, iz Trsta. — Bercé, kaplan, iz Sv. Križa. — Tomšič, posestnik, s soprogo z Rakeka. — Strupi, posestnik, iz Radeč.

Pri Avstr. carji: Trdina, potovalec, iz Karlovca. — Grebenc, potovalec, iz Krškega. — Gorišek, potovalec, iz Ljubna. — Gorec, zasebnica, iz Pluska.

Umrli so:

Dne 6. maja. Anton Mikulič, učiteljski pripravnik, 20 l., Poljanski nasip št. 18, kron. jetika.

V bolnici:

Dne 7. maja. Stanislav Vagaja, sin kolporterja, 3 mes., Trnovska cesta št. 3, griža. — Rihard Schmidt, sin kavararja, 8 dnij, Sv. Jakoba trg št. 2, čeljustni krč.

Tržne cene.

V Ljubljani 7. maja: Hektoliter banaške pšenice velja 8 gld. 31 kr., domače 7 gld. 96 kr.; ječmen 5 gld. 20 kr.; reš 5 gld. 53 kr.; ajda 5 gld. 20 kr.; proso 5 gld. 69 kr.; turšica 5 gld. 20 kr.; oves 3 gld. 25 kr.; 100 kilogramov krompirja 2 gld. 50 kr.; leča hektol. po 9 gld., bob 9 gld., fižol 10 gld. — Goveja mast kilo po 96 kr., salo po 86 kr., špeh po 64 kr., prekajen po 74 kr., maslo (sirovo) 85 kr., jajce 2 kr.; liter mleka 8 kr., kilo govejega mesa 64 kr., telečjega 64 kr., svinjina 72 kr., drobniško po 40 kr. — Piške po 45 kr., golobi 18 kr.; 100 kilo sena 2 gld. 5 kr., slame 1 gld. 87 kr. Seženj trdih drv 7 gld. — kr.; mehih 4 gld. 50 kr. — Vино, rudeče, 100 litrov (v skladišči), 24 gld., belo 20 gld.

Meteorološko poročilo.

Dan	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm	Temperatura	Vetrovi	Nebo	Mokrina v mm
7. maja	7. zjutraj	734.58	+ 7.8	szp. sl.	obl.	8.50
	2. pop.	736.70	+13.4	vzh. sl.	»	dež
	9. zvečer	739.48	+11.4	»	»	

Zahvala.

Za vsestransko presrečno sočutje med boleznijo in ob smrti našega nepozabljenega brata, oziroma strijca, gospoda

dr. Janeza Gogale

kakor tudi za mnogobrojno spremstvo k večnemu počitku in za predragemu pokojniku darovane prekrasne vence izrekajo najtoplejšo in najpresrečnejšo zahvalo

žalujoči sorodniki.

V Ljubljani dne 7. maja 1884.

V

Ig. pl. Kleinmayr-jevi in Fed. Bambergovi

knjigarni se vedno dobivajo:

Josipa Jurčiča

Zbrani spisi.

I. zvezek: **Deseti brat.** — Cena 1 gld.
II. „ **Pripovedni spisi.** — Cena 70 kr.

Na prsih in pljučah bolehnim!

Gospodu **Jul. pl. Trnkoczy-ju**, lekarju v Ljubljani na Mestnem trgu.

Zamán vporabljal sem pri kašljih in pljučnih bolečinah razna sredstva, dokler nijsem poskusil Vašega **soka iz kranjskih planinskih zelišč a 56 kr.**, in z veseljem sem opazil zboljševanje. Blagovolite mi poslati še 3 steklenice.

Spoštovanjem Vaš udani
Josip Malešič v Sisku.

!!Priznanje!!

Proti bolečinam v glavi in želodcu!

Gospodu lekarnarju **Trnkoczy-ju** v Ljubljani, Mestni trg št. 4.

Z veseljem Vam naznanjam, da so mi Vaše **kri čistilne kroglice**, škatljica po 21 kr., **izredno dobro služile**. Vročina, katero sem čutila po vsem telesu, potem **hudi glavoból** in sem ter tje napadajoča me **mrzlica**, sami nasledki **zapretja in želodčnega katarja**, ponehali so, hvala Bogu, po polnem, ko sem uživala Vase **kri čistilne kroglice**, tako da ljudje že pravijo, da sem veliko bolj zdrava videti.

Zahvaljevala se Vam v novič prav iskreno, Vas prosim, da mi pošljete za 1 gld. 5 kr. še en zavitek teh takó izvrstno delujočih **kri čistilnih kroglic**.

Pozdravlja Vas, sem najudanejša
Lucija Šlibar.

Salicilna ustna voda,

aromatična, vpliva oživljajoče, zapreči pokončanje zob in odpravi slab duh iz ust.
1 steklenica 50 kr.

Salicilni zobni prašek,

splošno priljubljen, vpliva zelo oživljajoče in napravi zobe blesteče bele, a 30 kr.

Najnovejše spričalo.

Vaše blagorodje!

Mnogo let vporabljam Vašo **salicilno ustno vodo** in **salicilni zobni prašek** z izvrstnim vspehom in priporočati ja moram vsakemu najtopleje. Pošljite zopet od vsakega 3 steklenice.

Spoštovanjem
Anton Slama, župnik.

Vsa navedena sredstva ima vedno frišna v zalogi in jih razpošilja proti poštnemu povzetju

lekarna pri „Samorogu“

Jul. pl. Trnkoczy-ja

na Mestnem trgu v Ljubljani.

Zaloga zemljevidov

c. kr. generalnega štaba.

Mera 1:75000.

Listi so po 50 kr., zloženi za žep, pri-lepljeni na platno po 80 kr.

Ig. v. Kleinmayr & Fed. Bamberg-ova

knjigarna v Ljubljani.